

10) Af Samme:

§ 4de Linie imellem „§§“ og „4“ indskrives: „3“.

11) Af Kirke- og Underviisningsministeren:

Ordene „at indvarse“ i 2det Punktum forandres til: „at indkalde“.

Til § 9.

12) Af Kirke- og Underviisningsministeren:

Ordene „For Forkyndelsen af Indkaldelser eller Kjendelser“ i sidste Punktum forandres til: „for Forkyndelsen af Kjendelser“.

Til § 10.

13) Af Samme:

Ordene „efter Præstens Forlangende“ i 2det Punktum forandres til: „efter Forlangende af de Afgifts- eller Udseesberettigede, eller nogen af dem“.

Ordene „for Raldet“ i 2det Punktum forandres til: „Paagjældende“.

og Ordene „af Præsten“ i Slutningen af 2det Punktum forandres til: „dem eller ham“.

I sidste Punktum af Paragraphen forandres Ordene „for hvert Rald“ til: „for hvert Pastorat eller Sogn,“ — og af det derpaa følgende udelades Ordene: „af Præsten, det Halve,“ samt i Slutningen af Paragraphen, idet Punktum forandres til Comma, tilføjes: „og den anden Halvdeel affholdes af de Afgifts- eller Udseesberettigede, og fordeles imellem dem, i fornødent Fald ved Commissionens Bestemmelse.“

R. Wedersen: Som det søgte Thing vil see, har jeg tilladt mig at stille nogle

brugsforslag til den foreliggende Lov. Efter hvad jeg ved første Behandling udtalte, kunde jeg ønske ganske at bibeholde Frivillighedens Vej; men da den høitærede Minister, som han har sagt, gaaer ud paa at slyde bort fra Ministeriet saadanne Smaating, som ikke have stor Betydning — hvad man maa erkjende for meget rigtigt — har jeg ikke gjort det, da jeg fandt, at en saadan frivillig Overenskomst ikke kunde være gjældende for Præstens Vedkommende, uden at den ogsaa blev approberet af vedkommende Minister. Jeg har saaledes kun tilladt mig at stille et Forslag om en anden Dannelselse af de Commissioner, hvorom her er Tale; thi, som Lovudkastets Commissioner ere, finder jeg, at de ere for kostbare og vidtløftige for saa smaa Ting. Vi have Commissioner, som bestaae efter Loven af 4de Juli 1850 og derpaa har jeg baseret mit Forslag. Ifølge min Betragtning er det det Simpleste og Naturligste, at Spørgsmaalet kun skal angaa eet Ministerium for begge Parter, hvorimod, naar Commissionen bliver, som det er foreslaaet i Udcastet, ville Rantsraadet, Indenrigsministeriet og Kultusministeriet blive fatte i Bevægelse for en saadan Commissions Tilblivelse. De af mig foreslaaede Commissioner troer jeg ville have en langt større Betryggelse for begge Parter, da man maa forudsætte, at vedkommende Ministerium vil udnævne en Mand til Udseernes Beregning, hvormed begge Parter kunne være tjente, og paa den anden Side vil hver af Parterne ogsaa være sikker paa at kunne faae sine Interesser varetagne. Som det staaer i Lovudkastet, er dette derimod en Tilfældighed, idet Commissionens Sammensætning vil rette sig efter, hvorledes Rantsraadet er sammensat. Jeg kan derfor ikke andet end anbefale det af mig stillede Endringsforslag til det søgte Things Velville. Der er af den høitærede Minister stillet et Endringsforslag under Nr. 1 til § 1, som, naar det bliver vedtaget, strengt taget ikke vil passe til det af mig under Nr. 4 stillede Forslag, idet der da kommer et andet Moment ind, en anden Magt, om jeg saa maa sige, foruden Præsten. Jeg troer dog, at om ogsaa dette Forslag blev vedtaget, kunde der ikke være Noget til Hinder for ogsaa at vedtage mit Forslag under Nr. 4, idet dette